

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L.**, bývajúceho v R., zastúpeného JUDr. L., advokátom so sídlom v R., proti žalovanému **K.**, so sídlom v K., **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 4 C 138/2004, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 17. marca 2009 sp. zn. 3 Co 169/2008 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Rožňava z 12. mája 2008 č.k. 4 C 138/2004-316, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu o ochranu osobnosti a ktorým bolo rozhodnuté aj o trovách konania. Zároveň rozhodol, že účastníkom sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou poukazujúc pritom na výsledky vykonaného dokazovania, ktoré neumožňovali záver o neoprávnenom zásahu do osobnostných práv žalobcu.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že v konaní pred súdom prvého stupňa rozhodovala vo veci sudkyňa JUDr. K., hoci namietal jej zaujatosť a mala byť preto vylúčená z prejednávania veci. Odvolaciemu súdu tiež vyčítal nesprávne hodnotenie dôkazov a v dôsledku toho aj nesprávne rozhodnutie.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom odvolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania namietanú dovolateľom, ktorá mala spočívať v tom, že v konaní pred súdom prvého stupňa mala vo veci rozhodovať vylúčená sudkyňa. Z obsahu spisu totiž nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by vyvolávali pochybnosti o nezaujatosti sudkyne súdu prvého stupňa JUDr. K.. Námietky žalobcu, opakovane ním uvádzané v jednotlivých podaniach, sa týkali jeho nespokojnosti s postupom

menovanej sudkyne v prejednávanej veci. Ako také nemohli byť (a takto to po predložení spisu na rozhodnutie o týchto námietkach konštatoval aj odvolací súd vo svojom uznesení z 11. decembra 2006 sp. zn. 5 NcC 100/2006) spôsobilým dôvodom na vylúčenie sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci. V zmysle § 14 ods. 3 O.s.p. totiž dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Ostatné námietky dovolateľa o údajnom nesprávnom hodnotení dôkazov odvolacím súdom boli z hľadiska prípustnosti dovolania právne bezvýznamné, pretože sa netýkajú ani jedného z dôvodov prípustnosti tohto opravného prostriedku vymedzených v § 237 O.s.p.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2010

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková